

ఖములోను: భీము భ్రమింగా మూర్ఖుబడినట

(యెషయా 13)

యెషయా దినాల్లో ప్రపంచంలో అత్యంత శక్తివంతమైన అప్పురు నుండి యూదాకు భయాత్మాతం ఎదురైంది. అది ఎలాగున్నప్పటికి, మేరోదక్కలదాను అను రాజు నాయితక్కం క్రింద ప్రపంచంలోని ఒక రాజ్యంగా బబులోను రూపురేఖలు దిద్దుకొంటుంది (యెషయా 39:1). దేవుడు లేని అప్పురును తప్పక నాశనం చేస్తానని దేవుడు చెప్పున్నాడు అని యెషయా ఎలుగెత్తి ప్రపచించుచున్నాడు (10:5-19).

శిర్షిక (13:1)

ఆమోజు కుమారుడైన యెషయాకు బబులోనుగూర్చి ప్రత్యక్షమైన దేవోక్తి.

ఇక్కడ “దేవోక్తి” (1 వచనం) అనేదాన్ని “భారముతోకూడిన” అంటే నొప్పిని, మనస్తాపాన్ని కలిగించే సందేశం అని అనుపదించవచ్చు. ఈ మాట వాడిన పదిసార్లలో యిది మొదటటిసారి వాడబడినది.¹ ఒకవేళ గనుక “ఇశ్రాయేలు దేవునిమీద పూర్తిగా అధారపడి ఆయనను నమ్ముకొస్తుట్టయితే ఈ దేవోక్తి ఒక రక్షణార్థమైనది అవుతుందిగాని అది నాశనానికి సంబంధించిన దేవోక్తి కానేకాడు.”² దేవుని ప్రజలు ఆయనను పూర్తిగా హత్తుకొని ఉండవలెను, అంతేగాని వారి చుట్టూపున్న రాజ్యాలతో రాజకీయ సంధి సత్తసంబంధాలు ఏర్పరచుకొన్నందున కాదు.

ఇక్కడ “చూచుట” అనే మాట “దర్శనార్థంగా చూచుట” అని చెప్పుచ్చు. ఈ దేశాల గురించి తన ప్రభువునుండిచ్చిన నివేదికను యెషయా ప్రత్యక్షంగా తెలియజేస్తున్నాడని అర్థము.

7వ శతాబ్ది కాలంలో బబులోను శక్తివంతమైన రాజ్యాల్లోకల్లా ఒక రాజ్యంగా చెలామణికావడానికింకా కొంత సమయం పట్టానేయున్నది. 8వ శతాబ్ది ముగింపుకు వచ్చేంతగా అప్పురు శక్తి సామర్థ్యాలు అడుగంచడం ప్రారంభమయ్యాయి. యిక బబులోను రాజైన మేరోదక్కలదాను అప్పురుపై తన పరాక్రమాన్ని చూపడం యుద్ధానికి సవాలు చేస్తూ మీసాలు మెలివేయడం ప్రారంభించాడు. దీనికితోడు బబులోను అదృష్టం పండినంతగా బబులోనువాడైన నబోపోలస్సార్ మరియు మాటీయవాడైన సియారెక్స్ అనువారు కలిసి అప్పురు రాజుధాని నీనెవెను క్రీ.పూ. 612లో పట్టుకున్నారు; యిక దానితో అప్పురు వారి ప్రాబల్యం అంతరించిపోయినది.

పైన్యాలు పిలిపించబడ్డాయి (13:2-5)

జనులు ప్రధానుల ద్వారములలో ప్రవేశించుటకు చెట్లులేని కొండమీద ధ్వజము నిలువచెట్టుడి

ఎలుగెత్తి వారిని పిలువుడి సంజ్ఞ చేయడి.
 నాకు ప్రతిష్టిపుత్రులైనవారికి నేను ఆళ్ళ ఇచ్చియున్నాను
 నా కోపము తీర్చుకొనవలెనని నా పరాక్రమశాలురను పిలిపించియున్నాను.
 నా ప్రభావమనబట్టీ హర్షించువారిని పిలిపించియున్నాను.
 బహుజనుల ఫోషపతె కొండలలోని జనసమాహమపలన కలుగు శబ్దము వినుడి
 కూడుకొను రాజ్యముల జనములు చేయు అల్లరి శబ్దము వినుడి
 సైన్యముల కథిపతియగు యెహోవా యుద్ధమునక్క తన సేనను వ్యాప్తమమగా
 వీర్పరచుచున్నాడు.
 సర్పులోకమును పాడుచేయుటక్కె
 ఆయన దూరదేశమునుండి ఆకాశ దిగంతములనుండి
 యెహోవాయను ఆయన క్రోధము తీర్చు ఆయుధములను వచ్చుచున్నారు.

ఇక్కడ “ధ్వజము నిలువబెట్టుడి,” అనగా ఒక సూచన (2 వచనం), ప్రభువు ద్వారా యివ్వ బడింది, అనగా ఆయన ఈ విషయాల్లో జోక్కం చేసుకుంటున్నాడు అని స్వప్తం చేయడానికి ఇక్కడ మాడు విధానాలు తోడవుచున్నాయి: “నిలువబెట్టుడి,” “ఎలుగెత్తి” మరియు “సంజ్ఞలు చేయుట” అనునవి. ఈ మాటలన్నీ దేన్ని సూచిస్తున్నాయింటే దేవుడే స్వయంగా ఆయా బలగాలను యుద్ధానికి పిలువనంపుచున్నాడని వారు కవాతు చేస్తూ యుద్ధసన్నాహాలు చేయాలని.

3వ వచనంలో ప్రభువు వాడుతున్న పదాలు వ్యక్తిగతంగా వాడినట్లు స్వప్తంగా కనబడతాయి. బఱలోనువారు, “నాకు ప్రతిష్ఠించబడినవారుగా,” మరియు “నా యుద్ధ వీరులుగా,” “నా కోసం ప్రత్యేకించబడిన అనందభరితులైన వారుగా” పరిచర్య చేయవలెను. వారి కృంగత్తాన్ని గాని వారి విద్రవీగడు స్వభావాన్ని గాని దేవుడు అంగీకరిస్తున్నాడు అని మాత్రం మనం అనుకోకూడదు సుమా. ఎలా ఐతేనేం ఈలోకంలో తన ప్రణాళికను నిర్వహించుకోడానికి దేవుడు వారిని వాడుకున్నాడు. తర్వాత గాని, వారు శిక్షించబడగలరు.

4 మరియు 5 వచనాలు మాత్రం త్వరలో రాబోయే నాశనాన్ని గురించి చిట్టికరిస్తాయి. పైన్యాలు మరో ప్రక్క యుద్ధ సన్వద్ధులైయున్నారు. ఈ నాశనం కేవలం మానవ జాతి యొక్క పాపానికి కారణమైయంటుంది. ఎవరొస్తున్నారు? “ప్రభువు మరియు ఆయన ఉగ్రతకు ‘పాత్రులు.’ ఆయనే చరిత్రకు నాయకుడు. సైన్యములకు అధిపతియైనవానిని మరచి ఒట్టి సేనలను నమ్ముకోవడం ఎంత బుద్ధిపూసత.”³

ఇక్కడ “సైన్యములకథిపతియైన ప్రభువు” అనే మాట 13వ అధ్యాయంముండి 23వ అధ్యాయం వరకు 19 పర్యాయాలు వాడబడినవి. “ప్రభువు సైన్యములకథిపతియైన దేవుడు” అనే మాట తోమ్మిది పర్యాయాలు వాడడం జరిగింది. ఈ పదానికి యొపయా గ్రంథంలో మూడవ భాగం వరకు సంభవించిన సంభవాలకు ఎంతో దగ్గర సంబంధానుబంధాలు ఉన్నవి. ఈ పద జాలము యుద్ధానికి సంబంధించినది. ఆయా రాజ్యాలకు లేక దేశాలకు ఈ దేవోక్తులు యుక్తమైనవే.

ప్రభువు యొక్క దినము: దేవుని ఉద్దేశము ప్రకటింపబడినది (13:6-16)

యొపయా యితర ప్రవక్తలతో కలసి “యెహోవా దినము” గురించి ప్రకటిస్తూ అది తీర్పు దినంగాను గొప్ప నాశనానికి సూచనగాను ఉండంటూ వచించాడు (4వ వచనం).⁴ దేవుని

ప్రజలు బహుశ ఏమనుకొనివుంటారంటే శత్రువుల మీదకు ఆయన ఉగ్రత దిగివచ్చింది. ఈ మాటలను పురస్కరించుకొని యొపయా ఒక నిగ్రాధ సత్యాన్ని వెల్లడి చేసున్నాడు, దుష్టత్వం జరిగించే ప్రతివారు ఆ శిక్ష దినమున శిక్షించబడతారు అని.

Terry Briley ఈ భాగానికి ఒక అలంకార ప్రాయమైన పేరు “అపోకల్చిటిక్” అని పెడుతున్నాడు. అతడిలా అంటున్నాడు,

ప్రవచనం మరియు అపోకల్చిటిక్ భాషా తైలి ఒకే విధానమైన క్రమాన్ని అనుసరిస్తు రాబోవు విపత్తు గురించి సంబోదిస్తున్నాయి. రాబోవు తీర్పును తప్పించుకోవలసిందిగా పాపులైసహారిని హాచ్చరించడమే ఈ ప్రవక్తల ప్రవచన విధానమైయున్నది. ఈ అపోకల్చిటిక్ రచనలు మరో విఫ్ర్స్ విధానమైమిటంటే రాబోయే విపత్తు లేక ప్రకయం మహా భయంకరమైనది. దానినుండి విమోచించబడమలయసంబోదించే వలం దేవని సహాయం ఆయన జోక్కుం చేసుకుంటే తప్ప మరేదు లేదు అని ప్రతిచించించబడేస్తున్నాయి.⁵

బబులోను యొక్క శత్రువులను గురించి ప్రవక్త ఏవిధంగా చిత్రికరిస్తున్నారంటే ఆ సైన్యాలు మాదీయుల నాయకత్వంలో పీరి పైకి దండెత్తుతున్నారు అని. ఈ సందర్భంగా బబులోను పై ఎలాంటి ప్రభావాలుంటాయో అతడు విపరిస్తున్నాడు.

యోహోవా దినము వచ్చుచున్నది ఫోషించుడి
అది ప్రకయమపలే సర్వశక్తుడగు దేవని యొర్ధనుండి వచ్చును.
అంయుచేత బాహువులన్నియు దుర్బలములగును
ప్రతివాని గుండె కరిగిపోవును
జనులు విభ్రాంతినొందుదురు
వేదనలు దుఃఖములు వారికి కలుగును
ప్రసవవేదన పదుదానివలె వారు వేదనపడదరు
ఒకరినాకరు తేరి చూతురు
వారి ముఖములు జ్ఞాలలవలె ఎఱ్ఱబారును.

“యోహోవా దినము వచ్చుచున్నది ఫోషించుడి” (6 వచనం) అనే రోదన, ఇది ఘలాని సమయంలో జరుగుతుంది అని నివేదించడం లేదు గాని - దేవుడు నిర్ణయించిన సమయంలో - అది తప్పక జిరిగి తీరుతుందన్న సత్యాన్ని మాత్రం సప్తంగా తెలుపుచున్నది. అది ఎంతో “సమీపంగా”⁶ ఉంది. మూల భాషలో గమనించినట్లయితే పదాల క్రమమును గమనిస్తాం, “ప్రకయం” మరియు “సర్వశక్తుడు” అనే మాటలు ఒకే పౌష్టి మూలంనుండి గ్రహించబడినవి.

“బాహువులు” మరియు “గుండె” (7 వచనం) అనునవి “వ్యక్తిగతంగా కార్యనిర్వహణ చేసే శరీర అంగాలు అనగా అటు బాహ్యంగాను ఇటు అంతరంగంలోను జరిగే వాటి వివరణ కాబట్టి అది మొత్తాన్ని గురించి విపరించుచున్నది అని గ్రహించగలం.”⁷ “విభ్రాంతి నొందుదురు” మరియు “తేరిచూతురు” (8 వచనం) అనే మాటలు ప్రజల వ్యాకులతను విపరిస్తున్నాయి.

యోహోవా దినము వచ్చుచున్నది
దేవమును పాడుచేయుటకును
పాపులను బొత్తిగా దానిలోనుండకుండ నశింపజేయుటకును

క్రూరమైన ఉగ్రతతోను ప్రచండమైన కోపముతోను అది వచ్చును.
 ఆకాశ సక్కుతములును సక్కుతరాసులును తమ వెలుగు ప్రకాశింపనియ్యవు
 ఉదయకాలమున సూర్యుని చీకటి కమ్మును
 చంద్రుడు ప్రకాశింపడు.
 లోకుల చెడుతనమునుబట్టియు
 దుష్టుల దోషమునుబట్టియు నేను వారిని శిక్షింపబోవు చున్నాను.
 అహంకారుల అతిశయమును మాన్సించెదను
 బలాత్మారూల గర్వమును అణచివేసెదను.
 బంగారుకంటే మనుషులును
 ఓఫీరు దేశపు సువర్దముకంటే నరులును
 అరుదుగా ఉండ జేసెదను.
 సైన్యములకథిపతియగు యొహోవా ఉగ్రతకును
 ఆయున కోపాగ్ని దినమునకును
 ఆకాశము వఛకునట్టును భూమి తన స్థానము తప్పు నట్టును నేను చేసెదను.
 అప్పాడు తరుపుబడుచున్న జింకవలెను
 పోగుచేయుని గొత్తులవలెను
 జనులు తమ తమ స్వజనులతట్టు తిరుగుదురు
 తమ తమ స్వదేశములకు పారిపోవుదురు
 పట్టబడిన ప్రతివాడును కత్తివాత కూలును
 తరిమి పట్టబడిన ప్రతివాడును కత్తివాత కూలును
 వారు చూచుండగా వారి పసిపిల్లలు నలుగ గొట్టుబడుదురు
 వారి యిండ్లు దోచుకొనబడును
 వారి భార్యలు చెరుపబడుదురు.

9 నుండి 13వ వచనం వరకు సర్వలోకం మీద దేవుని తీర్పును గురించిన సత్యం నొక్కి వక్కాఫించబడింది.⁸ ఇక్కడ వాడబడిన భాషను గమనించినట్లుయితే అది యొప్పాజ్ఞలు మరియు ప్రకటన గ్రంథంలో వాడబడిన శైలిని జ్ఞాపకంచేస్తుంది:⁹ దేశము పాడుబడి పోయింది, ఆకాశ సక్కుతములును, సక్కుత రాసులును తమ వెలుగు ప్రకాశింపనీయువు, ఉదయ కాలము సూర్యుని చీకటి కమ్మును. చంద్రుడు ప్రకాశింపడు, ఆకాశము వఛకును, భూమి తన స్థానము తప్పుచున్నట్లున్నది. దుష్టత్వంతోనిండిన ప్రపంచ పరిస్థితికి ఘలితాలు యివే. ఆ పాపాస్వరంతటిని ఎంతో సంక్లిష్టంగా చెప్పాలంటే “అహంకారుల అతిశయము,” “బలత్మారూల గర్వము” (11 వచనం) అని చెప్పవచ్చు. నోవహు దినాల్లో దుష్టులను ఎలా సర్వ నాశనం చేయడం జరిగించో గమనించినట్టుతే దేవుడు, నిత్య పాపం చేసేవారిని సహించనే సహించడు అన్న పాతాన్ని నేర్చుకొనేటట్లుగా చేస్తుంది. ఈ పాపం అంతా పండ దినము, దాన్ని శిక్షించే దినము వస్తుంది. ప్రభువు దినము ఎంతో సమీపంగా ఉంది సుమా!

దేవుని ఉగ్రతనుండి తప్పించుకోవడానికి ఏ మార్గం లేదు. “తరుపుబడుచున్న జింక” (14 వచనం), ప్రజలు ఆటు, యిటు పారిపోతారు, అయినప్పటికి దేవుని తీర్పు నుండి తప్పించుకోలేదు. వారు యుద్ధంలో దెబ్బతిన్నవారివలె, చివరకు సర్వ నాశనమపుతారు. లోకంలోని అరాచకత్త్వం, అమాసుపత్త్వం గురించి 16వ వచనంలో ఎంతో చక్కగా విపరించబడినది. J. Alec Motyer గారు యిలా అభిప్రాయపడుచున్నారు, “నిత్య పాపంలో

మునిగి తేలేవారిని దేవుడు యింకా అమానుషత్వంలోకి నెట్టివేస్తాడు, మనుష్యులకంటే హీనాతిహీనమైన స్థితిలోకి నెట్టివేస్తాడు.”¹⁰

బబులోను నాశనం (13:17-22)

వారిమీద పదుటకు నేను మాదీయులను రేపెదను
 వీరు వెండిని లక్ష్మీము చేయరు సువర్ణముకూడ వారికి రఘ్యమైనది కాదు
 వారి వింఘ్న యోవనస్తులను నలుగొట్టును
 గర్జుఫలమందు వారు జాలిపదరు
 పిల్లలను చూచి కరుణింపరు.
 అప్పుడు రాజుములకు భూషణమును కళ్చియులకు అతిశ యూస్కురఘును మాహాత్ముమనగు
 బబులోను దేవుడు
 పాడువేసిన సాదొమ గౌమెత్తాలవలెనగును.
 అది మరెన్నడును నివాసస్తులముగా నుండదు
 తరతరములకు దానిలో ఎవడును కాపురమండదు
 అరబీయులలో ఒకడైనను అక్కడ తన గుడారము వేయడు
 గొత్తెలకాపరులు తమ మండలను అక్కడ పరుండ నియ్యరు
 నక్కలు అక్కడ పండుకొనును
 గురువోతులు వారి యింధ్లలో ఉండును
 నిప్పుకోత్త అక్కడ నివసించును
 కొండమేకలు అక్కడ గంతులు వేయును
 వారి నగరులలో నక్కలును వారి సుఖవిలాస మందిర ములలో అడవికుక్కలును
 మొరలిడును
 ఆ దేశమునకు కాలము సమీపించియున్నది
 దాని దినములు సంకుచితములు.

“వారి మీద పదుటకు నేను మాదీయులను రేపెదను” అంటున్నాడు దేవుడు (17 వచనం). ఈ మాదీయులనబడినవారెవరంటే యిప్పుడు మధ్యారాక్ అనే స్థలంలో ఆ రోజుల్లో జీవించినవారు వీరేసనడంలో ఏ అతిశయ్యాక్తి లేదు, వీరే బబులోనుతో చేయి కలిపి అప్పురును క్రీ.పూ. 612లో సర్వ నాశనం చేసింది. తర్వాత, పర్మియాలోని సైరన్ మాదీయులను లొంగదీసుకున్నారు. మరియు తరువాత క్రీ.పూ. 539లో మాదీయులు మరియు పర్మియావారు కలిసి బబులోనును పట్టుకున్నారు.

మాదీయులు దండెత్తినప్పుడు ఎలాంటివైనను “... చూచి కరుణింపరు” (18 వచనం). యెపయా గ్రంథంలో “కనికరము” అన్న మాట కనిపించడం యిదే మొదటిసారి. “ఈ మాటకు ఎంతో లోతైన ప్రేమ అన్న భావమువస్తుంది (ఏదో ‘కాద్దికొద్ది’ ప్రేమకంటే ‘మినుయైన’ ప్రేమయైయున్నది) ఎంతో అవేక్ష ఆప్యాయతతో కూడిన అనుబంధమైన ప్రేమకు సూచనగాయున్నది. నిస్పహాయకులకు సహాయం చేయడానికి కూడ మనసులేనంత క్రూరత్వంతో ఇత్రాయేలీయులు మరియు బబులోను శత్రువులు నిలిచిపోయారు.”¹¹

బబులోను పట్టణం “సాదొమ గౌమెత్తాలవలె” విడిచిపెట్టబడుతుంది (19 వచనం). అదికాండములో మనము చదువుచున్న ఈ పట్టణాలు ఒకనాడు మృతసముద్రం కొనస దక్కిం తీరంలో యొర్కాను లోయ సమీపంగా పిలసిల్లినవి. అబ్రాహాము బంధువైన లోపు

అబ్రాహామనుండి వేదై సాదొమ వైపుగా జీవించడానికి నిశ్చయించుకున్నాడు (ఆదికాండము 13:10-12). ఈ రెండు పట్టణాల వారి చెడుతనాన్ని బట్టి లోకానికి వేడుకగా నిలిచారు (13:13). దేవుడు వారిని సర్వనాశనం చేసినతర్వాత (19:24) - చెడుతనానికి నాశనానికి హేతువుగా అలంకారప్రాయంగా నిలిచారు.¹² అలా నాశనమైన తర్వాత బబులోను పట్టణం అనలు తన ఉనికినే ఘృత్రిగా కోల్పోయింది (20 వచనం). ఈ రోజున ఆ పట్టణము, కేవలం “ఎడారి జంతువులు,” “నక్కలు,” “గురుపోతులు,” “నిప్పుకోళ్ళు,” “కొండమేకలు,” “అడవి కుక్కలు” మొదలైనవాటికి ఆలవాలమైయున్నది (21, 22 వచనాలు)!

యొఫయూ ప్రవచనం యొక్క ఉద్దిక్తతను గమనించినట్లయితే, అతడు ఈ రోజున చికాగో పట్టణాన్ని ఉద్దేశించి మాట్లాడుతున్నాడని ఊహించవచ్చు. నాశనం అవడం గురించి పరిఘృత్రిగా చెప్పలేం గాని ఏదైతేనేం అది బబులోను గతిని తెలియజేస్తుంది. ఈ పట్టణం ఎంతగా నాశనమైందంటే గతంలోని దాని ఘనత ఎలాంటిదో ఈ రోజున తెలుసుకోవాలంటే ఎలాంటి ఆధారాలు నామరూపాలు లేకుండ పోయాయి. అయితే యిప్పుడు Deutsche Oriente-Gesellschaft అనునతడు ఇక్కడ ఎంతో క్రమమైన రితిగా యిక్కడ త్రవ్యకాలు చేయడానికి పనిగట్టుకొని పనిచేయడం ప్రారంభించాడు. ఇదంతా Robert Koldewey గారి ఆద్వర్యం పర్యవేక్షణలో జరిగింది. 1917 సంవత్సరంలో యిక్కడ పనిప్రారంభమై 18 సంవత్సరాలు నిరాటంకంగా కొనసాగింది. ఈ జర్మనీకి చెందిన భూగర్భ పరిశోధకుల త్రవ్యకాలవలన ఆనాటి కల్పియుల చరిత్ర సత్యాలు కనుగొనబడినవి.¹³

సూచనలు

¹హాడు 14:28; 15:1; 17:1; 19:1; 21:1, 11, 13; 22:1; 23:1. ²John N. Oswalt, *The Book of Isaiah, Chapters 1-39*, The New International Commentary on the Old Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1986), 298. ³Ibid., 303. ⁴యోవేలు 1:15; 2:1, 11; 3:14; అమోసు 5:18, 20; ఓబడ్యూ 1:15; జెఫన్స్ 1:14, 15. ⁵Terry Briley, *Isaiah*, vol. 1, The College Press NIV Commentary (Joplin, Mo.: College Press Publishing Co., 2000), 175. ⁶J. Alec Motyer, *The Prophecy of Isaiah: An Introduction & Commentary* (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1993), 137. ⁷Ibid., 138. ⁸Oswalt, 305. ⁹కాలాంతం గురించి ఘరియు యురూపులేము పతనమను గురించి యేసు మాట్లాడినప్పుడు యిలాంటి విపరణనే యచ్చారు (మత్తయి 24:29; మార్కు 13:24, 25; లూకా 21:25, 26). ¹⁰Motyer, 139.

¹¹R. Laird Harris, Gleason L. Archer, Jr., and Bruce K. Waltke, eds., *Theological Wordbook of the Old Testament*, vol. 2 (Chicago: Moody Press, 1980), 841. ¹²యున్నియా 23:14; అమోసు 4:11; జెఫన్స్ 2:9; రోమీయులకు 9:29; 2 పేతురు 2:6; యూదా 7. ¹³André Parrot, *Babylon and the Old Testament*, trans. B. E. Hooke (New York: Philosophical Library, 1958).

వాక్య భాగాన్ని బోధించుట

ఎడ్డు క్లోయర్

ఽఽఽఽ దేవుడు: ఈ లోకానికి ప్రభువు” ఽఽఽ
(13:1-22)

13వ అధ్యాయంలో జ్ఞానీయులను గూర్చిన సూతన అధ్యాయం ప్రారంభమైంది.

ఇతాయేలుకు శత్రువులైన దేశాలు దేవుని తీర్పుకు త్వరలో గురవబోషుస్తున్నారు. ఈ పుస్తక విభజన 13వ అధ్యాయంనుండి 23వ అధ్యాయంవరకు బఱలోను, అష్టారు, ఫిలిష్టీయు, మోయాబులు, దమస్కు, జతియోధియా, ఐగుప్తు, ఏదోము, అరేబియా, మరియు తూరు గూర్చిన దేవోక్తులు నిండియున్నది.

ఈ తీర్పులనుండి ఒక గొప్ప సత్యము బయలుపడుతుంది: ఇది దేవుని యొక్క సార్వజ్ఞమత్తొన్ని ప్రకటించడం అని చెప్పాలి. ఇతాయేలు ఎంతో శక్తివంతమైన పారం నేర్చుకోవలసియున్నది. మరి మనం కూడ నేర్చుకొనవలసియున్నది: దేవుని యొక్క బయలుపాటులోని ఈ భాగం ద్వారా ఒక అధ్యుతమైన ఆతీయ సత్యము బయటపడుతుంది: దేవుడు ఈ సర్వ భూమికి ప్రభువైయున్నాడు. బఱలోనును గూర్చిన దేవోక్తిలో ఈ వాస్తవ సత్యము మూడు విధాలుగా చూపబడినది.

దేవుని ప్రణాళికలో ఇతాయేలుకు ప్రత్యేకమైన స్థానమున్నది. దేవుడు తన ఉద్దేశములోని ప్రణాళికను నెరవేర్పుకొనుటకు దాన్ని ఆయా దేశాల భారిసుండి విమోచిస్తు దేవుడంతగానో కాపాడుకుంటూ ప్రత్యేకపర్పుకున్నాడు. అది దేశాలకు వెలుగుగానుండుటకును, మెస్సియూ ఈ లోకానికి రావడానికి ఒక ద్వారముగాను దానిని (ఇతాయేలును) చేసియున్నాడు. ఇతాయేలు చేసిన పాపానికి దాన్ని శిక్షించిన తర్వాత ఆయన తన కొరకు కొంత శేషాన్ని ఉంచుకొని తాను ప్రారంభించిన పనిని వారిలో కొనసాగిస్తాడు.

దేశాలన్నింటిని దేవుడు పరిపాలిస్తున్నాడు. దేవుడు ఏదో ఒక చిన్న దేశానికి, ప్రాంతానికి స్థానికంగా ఉండి, పరిమితంగావుండి పనిచేసేవాడు కాదు. ఆయన లోకాన్ని దానియందలి ప్రజలను స్ఫోర్చుంచాడు. ఆ తర్వాత ఆయ నిర్ణయం ప్రకారమే దేశాల అభివృద్ధి విస్తరణను కొనసాగించాడు. ఆయనే స్ఫోర్చుర్త, సమస్యాన్ని నిర్వహించిపోషించువాడాయనే. రాజ్యాలన్ని ఆయనవే. ఆయన నాయకత్వం, ఆయన ఆధీనంలో అన్నివున్నాయి. ఆయన వాటిని పోచ్చించువాడును వాటికి అర్థతలేనట్టుయితే వాటిని అణివిచేయవాడును ఆయనే. ఆయనే వాటిని ఎన్నుకొన్నప్పుడు వాటికి తీర్పుతీరుస్తాడు.

ఆయన నిత్య ప్రణాళిక, ఉద్దేశం అన్ని దేశాలకు చెందినది. ఏదో ఇతాయేలు వరకే దేవుని ప్రణాళిక కాదు. ఆయనకు ప్రతి దేశము దృష్టిలోయున్నది వాటి భారం బాధ్యతలు అయినకున్నారు. ఈ ప్రక్రియలో ఆయన క్రమశిక్షణ చేయాలంటూ నిర్ణయించిన కొన్ని దేశాలను ముందుగానే ఎన్నుకున్నాడు. కొన్ని కొన్ని సందర్భాల్లో వాటిని భూమిమీదనుండి తుచిచిపెట్టినాడు. ఆయన అష్టారును వాడుకొని ఇతాయేలను శిక్షించాడు. అదే విధానాన్ని వాడుకొని అష్టారుకు కూడ తీర్పుతీర్చినాడు. తన నీతిన్యాయాలను కనబర్చినాడు. ఆయన దేశాలకు తీర్పుతీర్చడం మాత్రమే కాకుండ వ్యక్తుల ఆతీయ జీవితాలపట్ల కూడ బాధ్యత కనబర్చినాడు. దీనంతటికి మించి ప్రతి వ్యక్తి యొక్క నిత్య రక్షణ వారి క్లేమం విషయమై పట్టుదల కలిగియున్నాడు.

ఆయన దేశాలకు సంబంధించిన దేవోక్తులను సూక్ష్మంగా పరిపాలిస్తే ఎంతో ఆకట్టుకునే నిగూఢ సత్యం పోత నిబంధనలో కొట్టొచ్చినట్లు కనబడుతుంది. దేవుడు భూమి అంతటికి ప్రభువై యున్నాడు, “భూమియు దాని సంపూర్ణతయు లోకమును దాని నివాసులును యొచ్చేవావే” (కీర్తనలు 24:1). పోత నిబంధనలోని ఈ గొప్ప ప్రకటనను మనం గుసుక మన మనసులతో గ్రాహ్యం చేసుకోగల్లినట్టుయితే, యేసు తన పునరుత్థాన అనంతరం

తన శిష్యులకు, అపొస్టలులకు సర్వలోకనికి నువ్వాడ్ ప్రకటించమని ఆజ్ఞాపించదం ఎంత ప్రామాణ్యతగల విషయమో అన్న విషయానికి ప్రత్యేకంగా మనం ఆశ్చర్యపోయే అవసరం లేనే లేదని గ్రహించగలం (మార్కు 16:15, 16). ఈ గమ్యాన్ని కొనసాగించడానికి దేవుడు తరతరాలుగా పనిచేస్తూనేయున్నాడు.

❖❖❖ బబులోను వ్యుత్యుపు ❖❖❖

(13:1-14:23)

బబులోను గురించి యొషయా ప్రవచించినదాన్ని ఆలోచించండి.

ప్రవచనం. బబులోను ప్రవచనమంతటిలోకల్లా గొప్ప శక్తివంతమైనదిగా నిలుస్తుందని చివరకు మాదీయుల ద్వారా సర్వాశనం చేయబడుతుందని యొషయా ప్రవచించాడు.

ప్రవచన కాలం. యొషయా ప్రవచిస్తున్న దినాల్లో అఘ్�ారు గొప్ప శక్తివంతమైన దేశంగా విలసిల్లుచున్నది. ఇది బబులోను సర్వోన్నతికి రావడానికి ముందున్న వంద సంవత్సరాలు. ఈ దేశం ఎంతో శక్తివంతమైన దేశంగా విరాజిల్లుచు ప్రపంచంలో ఏ దేశము తనను ఎదురోళ్లేనంత శక్తి ప్రభావాలు కలిగియుంటుంది అంటూ యొషయా అన్నాడు.

జంకాముందుకు గమనించినట్లయితే, యొషయా ప్రవచిస్తున్న దినాల్లో బబులోను, మాదీయ దేశాలు స్నేహ సంబంధాల అనుబంధంలోపున్నాగాని శత్రువులుగా లేరు. ఏదేమైనప్పటికి బబులోనును నాశనం చేయడానికి ప్రభువు మాదీయులను పిలువనంపిస్తాడని యొషయా ముందుగానే సూచించాడు.

ప్రవచనం ఎంతో అద్భుతమైన నెరవేర్పు. చరిత్ర దర్శకం గుండా చూస్తే, యొషయా ప్రవచించిన ప్రతి సంఘటన తూచతప్పకుండ నెరవేరిందని మనం గ్రహించగలం. బబులోను ప్రపంచంలో గొప్ప సౌమ్యాజ్యంగా పేరు ప్రతిష్టలు పొందినది, మరియు ఆరవ శతాబ్దిలో మాదీయ దాన్ని నామ రూపాల్లేకుండ సర్వ నాశనం చేసింది.

ఇక్కడ ప్రవచనాలు ఎంత సూటిటైన వాస్తవాలో నమ్మకమైనవో మనం చూడగలం. ఈ భవిష్యత్ సంఘటనల గురించి యొషయా తనకు తానుగా గ్రహించలేకపోయివుండేవాడు. కేవలం దేవుని ఆత్మ ద్వారా మాత్రమే అతడు ప్రాయగల్లియున్నాడు.